

Sygn. akt IV CZ 105/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w G.
przy uczestnictwie D. S. i Skarbu Państwa - Starosty L.
o zasiedzenie służebności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 lutego 2017 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania D. S.
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 marca 2016 r., sygn. akt I Ca .../15,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 marca 2016 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki postępowania D. S. od postanowienia tego Sądu z dnia 15 października 2015 r., wobec nie złożenia w określonym terminie pełnomocnictwa upoważniającego do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej. Sąd Okręgowy przyjął, że złożone przez pełnomocnika uczestniczki postępowania pełnomocnictwo nie zawiera w swojej treści umocowania do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej, a więc skarga kasacyjna nie została sporządzona i wniesiona przez upoważniony podmiot posiadający zdolność postulacyjną.

Od powyższego postanowienia zażalenie złożyła uczestniczka D. S., zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia. Zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c., art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz art. 91 k.p.c., a także art. 45 ust. 1 i art. 2 Konstytucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z mocy samego prawa (art. 91 k.p.c.) uprawnienia do sporządzenia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu wywołanym jej wniesieniem, skoro w znaczeniu technicznoprosesowym skarga wszczyna nową sprawę, której celem jest kontrola legalności orzeczenia (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Pełnomocnictwo procesowe udzielone przez skarżącą adwokatowi R. K. (k. 220), nie uprawniało, zatem pełnomocnika do sporządzenia skargi kasacyjnej oraz reprezentacji skarżącej przed Sądem Najwyższym. Mając tego świadomość, pełnomocnik skarżącej do skargi kasacyjnej załączył uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa, w którym zawarto sformułowania, iż pełnomocnik został umocowany „...w sprawie skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. I Wydziału Cywilnego z dnia 15 października 2015 r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Ca .../15 oraz w postępowaniu kasacyjnym...” oraz wskazano, że „niniejsze pełnomocnictwo obejmuje w szczególności postępowanie przed Sądem Najwyższym” (k. 384).

Ocena zakresu, czasu trwania i skutków umocowania następuje według treści pełnomocnictwa, a więc przy zastosowaniu dyrektyw językowo - logicznych

oraz przepisów prawa cywilnego, w tym w szczególności zasad dotyczących wykładni oświadczeń woli (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., II UZ 78/05, OSNP 2007, nr 7 - 8, poz. 117 i z dnia 28 października 2011 r., I CZ 82/11, nie publ.). Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego z treści pełnomocnictwa jednoznacznie wynika, iż skarżąca upoważniła pełnomocnika do reprezentacji w postępowaniu kasacyjnym w pełnym zakresie, a użycie formuły, iż pełnomocnictwo obejmuje umocowanie do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej, przy takiej treści pełnomocnictwa, jest zbędne. Wsparcia stanowisku Sądu Okręgowego nie dostarczają przywołane przez ten Sąd postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2000 r. (IV CZ 12/00) i z dnia 25 listopada 2010 r. (I CZ 144/10), z których nie sposób wyprowadzić wniosków przedstawionych w motywach zaskarżonego rozstrzygnięcia. Wobec prawidłowego wykazania przez pełnomocnika skarżącej umocowania do reprezentacji w postępowaniu kasacyjnym w pełnym zakresie, bezprzedmiotowe było wzywianie pełnomocnika do „ nadesłania prawidłowego pełnomocnictwa do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz reprezentowania strony przed Sądem Najwyższym.”

Skoro Sąd Okręgowy dokonał oczywiście błędnej oceny pełnomocnictwa i w jej wyniku uznał, że żaląca nie usunęła braków formalnych skargi kasacyjnej, zaskarżone postanowienie, musi ulec uchyleniu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

kc

aj

